

nemzet és király között létrejött pragmatika szankeióval megállapított trónöröklésnek rendjén változtatna, a főherceget vagy törvényes gyermekeit az örökös főrendiházi tagságtól megfosztaná, avagy a főherceget az udvarnagybirodság illetékessége alól kivonná? Ha igen,

5. megegyeztethetőnek tartja-e a kormány alkotmányunkkal, hogy ezen lemondásnak a 4. pont szerinti következményei vagy azoknak bármelyike joghatályosan a nemzet törvényhozásának becikkelyezése nélkül állhasanak be?

6. Van-e tudomása a miniszterelnök urnak arról, hogy a nevezett főherceg örökös főrendiházi tagságának törlése iránt intézkedések szándékoltatnak téteni s ha igen, hajlandó-e a képviselőházat ezeknek módozatairól tájékoztatni?

Egy órákor az *interpellációk* következtek. *Polónyi Géza* az uralkodócsalád Hausgesetz-jéről beszél, mely a régi germán jognak egy korshajtása. Magyar országgyűlés soha sem fogadta el törvényes hatályúnak ezt a házitörvényt. Ez a törvény megbélyegzi a nem egyenrangú anyát s megboszulja annak származását a gyermekeiben is. Ez természetellenes, igazságtalan; ellenkezik az etika és a keresztény morál törvényeivel. Ez a természetellenes statutum most újabb áldozatot követel.

Közbeszólások balról: Van elég.

Polónyi Géza: Lojalitásból is, az emberiségi törvények parancsa szerint is tiltakozni kell az ellen, hogy az uralkodóház tagjai akarat nélküli, elhatározásukban a végletekig korlátozott páriák legyenek. Részletesen ismerteti azután Károly Ferdinánd királyi herceg esetét, valamint a Habsburg-családban régebben kötött nem egyenlőrangú házasságokat. Kérde, hogy hajlandó-e a miniszterelnök a Házat a királyi herceg főrendi tagsága tervbe vett törlésének módjairól tájékoztatni? (Helyeslés balról.)

Az interpellációt kiadták a miniszterelnöknek.

Beszakadtak a szegedi kórház termei !

— Hová telepítsék a betegeket ? —

(*Saját tudósítónktól.*) A szegedi közkórházról már évekkel ezelőtt megállapították, hogy használhatatlan. Az épület évszázados multu, ósdi és kopott. A vakolat töredezett, a termek nedvesek. A kórházban a betegekkel együtt az orvosok is szenvednek. Sehol semmi kényelem, csak rossz levegő és hiányos fűszerelés. Az orvosok, a betegek már évek óta panaszkodnak és a városházán már évek óta tervezgetnek és — remélnek. Egyetemre várnak, az egyetemen kapcsolatban pedig valahol a Gedó-liget mellett majd fölépítik az ötszáz ágyas egyetemi kórházat. Az egyetemen már tisztában vagyunk — de mi lesz az új kórházzal? A régi kórház már türelmetlen. A falakon megrepedezett és hull a vakolat, a víz beszívódott a kórtermek falába. A betegek nyöszörögnek, az orvosok boszankodnak, tüdőre rakodik a rossz levegő.

A napokban aztán olyan dolog történt, ami a legkomolyabb aggodalomra ad okot. A kórház Rókus-tér felé eső részén van a sebészeti és a belgyógyászati osztály. A sebészeti osztály földszintjén van a kórház fürdője, amelynek a napokban *beszakadt a mennyezete*. Kopogva-csörögve hullottak a kövek, nagy robajjal szakadt a mennyezet a fürdőszobába. A fürdőben szerencsére senki sem tartózkodott, különben embert gyilkol a beomló mennyezet. A fürdő fölött levő sebészeti

kórteremben kilenc beteg van elhelyezve. Ezt a termet fagerendákkal alátámasztották. Fagerendákon nyugszik tehát kilenc emberélet. A sebészeti kórterem fojtó levegőjű, a fala átizzadt a nedvességtől. A lázban gyötrődő betegek órák hosszáig kinyitják az ablakokat, csak így tűrhető a teremben való megmaradás. Majd pedig erősen befiútenek és gyilkos hőség hőmpolyög a betegszobában. A betegek fetrengenek, nem találják helyüket az ágyban.

A belgyógyászati osztály földszintje tulajdonképpen jóakarattal talán használható. A földszinti teremben kilenc beteget gyógykezelnek. Az emeleti helyiségben tizenkilenc beteg van. Valóságos pokol ez az osztály is. A vakolat töredezett, nedves a fal, egészségtelen a levegő. Mindennek a gyűjtőneve pedig: *kórház*.

Abban a halálfényekben egy pillanatig sem szabadna betegeket ápolni! Ebben a városban mindig utolsóknak cammog a közegészségügy. A kórházban hull a vakolat, bedől a mennyezet, csurognak a falak, jajgatnak a betegek jajgatnak, az orvosok — a hatóság pedig a másik oldalára fordul. A kórház állapotára már évek óta tarthatatlan, de várnak, amíg az orvosok és a betegek feje fölött összeomlik az épület.

Szerdán délelőtt bizottság járt a kórházban, amely tudomásul vette, hogy a sebészeti és belgyógyászati osztály *közveszélyes*. *Ki kell telepíteni őket?!* Talán a városházára? Új szárnyat akarnak építeni. Attól tartunk; hogy addig összeomlik a kórház egynemely része.

A kórházi orvosok már végképen elkeseredtek. A legutóbbi bizottságiáraskor mondta *Boros József* dr kórházi igazgatófőorvos:

— *Ha nem intézkednek az urak, fölterjesztést intézek a miniszteriumhoz!*

Az urak bólogattak, összenéztek, a kórtermekből pedig kiütődött a betegek hőrgése.

Bankett az új elnökség tiszteletére. *Budapestről jelentik:* A nemzeti munkapárt szerdán délután négy órákor az új elnökség tiszteletére lakomát rendezett. A lakomán megjelent *Khuen-Héderváry* Károly gróf miniszterelnök és a miniszterek. Az új elnököt *Kende Péter* köszöntötte föl.

Harcias suffragettek. *Londonból jelentik:* Kedden este nagy tüntetést rendeztek a suffragettek a parlament és a kormány ellen, mert az új választójogi billben nincs szó a nők választói jogáról. A rendőrség megszállotta a képviselőház palotáját, hogy távoltartsa a tüntetőket. A suffragettek erőnek erejével be akartak hatolni a parlamentbe, de pórul jártak. A lovasrendőrség kiméletlenül közéjük vágtatott. Száznál több suffragettet hurcoltak el a tüntetés színhelyéről. A harcias hölgyek azután kövekkel bevették az alsóház, egyes miniszteriumok és az állampénztár épületeinek ablakait.

A néppárt gyűlése. *Budapestről jelentik:* A néppárt *Zichy* Aladár gróf elnöklésével szerdán délután gyűlést tartott. A gyűlésen megjelent *Rakovszky* István is, aki megcáfolta azokat a híreket, melyek azt terjesztették róla, hogy ő a pártból kilépett. A párt vezetőségében eddig fontos funkciót teljesített, de most miután a politikától egy időre teljesen visszavonul, csak egyszerű, de munkás tagja kíván lenni a pártnak. *Rakovszky* beszédét élénkzessé fogadta a párt. Majd kijelölték a költségvetés szónokait.

Solti László Szegedre érkezett.

— Meglátogatta a barátait. —

(*Saját tudósítónktól.*) *Megvan Solti László.* Szinte hihetetlenül hangzik, hogy az öngyilkosnak hitt bankíru újra Szeged vendége legyen. Pedig ez így van. Meg van fejtve a rejtély. Solti László nem lett öngyilkos, hanem csak elutazott kipihenni a lumpolás okozta fáradalmakat Abbáziába. Abbáziából levelet írt az édesapjának, aki lement érte és hazavitte Szabadkára. Solti megunt a magányt és szerdán délután bejött Szegedre.

Első dolga volt meglátogatni a barátait és azután nagyon természetes, a barátnőit sem felejtette ki a listából.

Solti László a reklámfíru, ime újra Szeged vendége. A lapok híreket, cikkeket írnak Solti László megérkezéséről, akár csak egy fejedelmi, vagy maga a dalai láma ő felsége megérkezéséről. És tényleg most kezd szenzációs lenni az ügy. Az átláthatatlan homály kezd kivilágosodni és Solti László herószí alakja letörpül holmi kis — szökevény féle operett hősé. A szenzációnak azonban az nemhogy ártana, hanem használ.

Solti László Szegedre való érkezéséről és egyéb kalandjairól a következő részletes tudósításunk számol be:

Amikor Solti László Szegedről eltűnt, nem ugrott fejfel a Tiszába és így egy cseppet sem volt benne a vízben. Csodálatos, mégis azzal fogadták a barátai:

— Na Solti, most már kint vag ya vízből.

Soltinak nagyon jót tett az abbáziai nyaralás, meghízott és az arca szint kapott. Még délután nem mert mutatkozni a szegedi kórház és barátainak is a diszkrécióját kérte. Azok természetesen mindent megígértek. Délután még senki sem tudott Solti László megérkezéséről, csak a *Délmagyarország* munkatársa fődözte fel a titkot. Mindenütt Solti nyomában volt. A barátai tagadták ugyan, hogy Solti László Szegeden van, de mikor a *Délmagyarország* munkatársa nyíltan és tényekkel lépett fel közlékenyebbek lettek és minden titokba beavatták munkatársunkat.

Solti zseniális viccnek tartja az egész eltűnési heccet.

— Majd bolond lettem volna fejfel a Tiszába ugrani. Hisz a Tisza vize rettenetes hideg. — adta elő enevetve jó barátainak.

Az eset már barátai társaságában töltötte. Visszaidézték a régi szép napokat és örültek a pezsgős flakák.

Szerdán éjjel fél tizenkét órákor Solti megjelent egy éjjeli mulatóban: *Elegánsan felöltözve*, kis fekete angol bajusszal, ami eddig nem volt neki. Meghízott. *Fél tizenkét óra után tíz perccel már a Délmagyarország munkatársa is megjelent ugyanabban a mulatóban és interwju csinált Solti Lászlóval.*

Solti szívesen fogadta munkatársunkat és elmesélte neki, hogy *tényleg amerikai párbaja volt.* De hozzátette:

— Tisztelem azt az urat. Szépen halok én meg az ő kedvéért. Inkább Amerikába mentem volna.

— Hol volt eddig?

— Szegedről Olaszországba utaztam. Voltam Ausztriában, Szerbiában, Dalmáciában és végül Abbáziában. Innen írtam levelet az édesapámnak, aki elis jött értem. Ő ott maradt én pedig Zágrábon keresztül Szabadkára, onnan pedig Szegedre jöttem. Holnap Hódmezővásárhelyre utazom a tanyánkra. Majd onnan írok önöknek levelet, mert tudom, hogy a nagyközönség nekem ad igazat. Most többet nem mondhatok.

Érdekes, hogy Solti sürgönyözött *Fehér Fe-*